

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ivlii Cæsarisi Scaligeri Epistolæ & Orationes

Scaliger, Julius Caesar
Lugduni Batavorum, 1600

Idem Eidem. LXXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70455](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70455)

TANTVM ad te scripseram, commo-
tissimo quidem animo, ob metum, in
quo eram, quum ecce binæ a te mihi red-
duntur literæ, quæ me plane recrearunt.
Ademerunt enim metum illum omnem,
in quò eram, scilicet, ne quem librum Poe-
tices tuum ad te miseram, is malo fato vel
in via cecidisset, vel quopiam esset auer-
sus. Tuis igitur hisce postremis significasti,
& te librum recepisse, & te de missione
valde lætatum, in quo etiam altero du-
bitabam. Nam illis, quas paulo ante acce-
peram, quandam consilii inmutationem
præ te ferebas, quum significares, te cupere
hic iamiam excudi, atque in ea etiam
fuerat Vitellia sententia: quæ mulier tum
tui, tuarumque rerum studiosissima, tum
diuina quadam mente & ingenita bonitate
ingenii, consilia longe hominum præno-
scens, modo non dissuaserat, eam nimis
festinatam missionem, cupiebatque alteras
a te literas expectari, quæ voluntatem tuam
in hoc clarius patefacerent. Quare dis-
cruciabar animi, me ibi tum peccasse,
vbi nimium in curandis amici mandatis
diligens fuisset. Nunc ergo eo magis læ-

Q₂

tor

tor, mihi utrobique, quod optabam successisse quo de neutro eram incertior. Cæterum de pestilentia quæ scribis mira sunt, quorum causæ te non latent, hominem, si quis unquam fuit, naturæ rerum peritissimum: & tamen in horum vis me cogitatione exercere, qui omnia isthæc ad te refero. Interim opinatus, vel intemperantia hominum, immoderataque victus ratione, vel inclementia crudelium astrorum, quæ in hanc diuinæ animationis animantem, tot mala sæpe nescio quo modo inuehunt, vel quod magis dicere Christianum est, Dei summi animaduersione castigationeque? an obiurgatione noxiarum? tantaquæ describis mala, a Vibiscis vicinis, ad vestros Garites importata fuisse. Qui etiam Deus optimus maximus, crudelissimum bellum, si quod extitit unquam, ruptis induciarum claustris nunc immittit, & miserum Christianorum orbem sæuissimo motu concutit: nimirum isthæc omnia, ut nos emendet. Sed tu hæc melius, vel optime omnium. Cardanus tuus peragitur: puto breui publicatum iri. si hominem certum habuissem, impressos quaterniones omnes ad te misissem. Certe diligentiam puto Chalcographi non desiderabis, quum is ad
te

te peruenerit. De ratione numerorum tuorum quæ adscripsisti, grata fuere. ea statim ex epistolis meis excerpfit Vascofanus, vti in calce operis apponerentur, ne ea res obscuritate sua (nam id omnibus non est notum) lectorem quenquam remoraretur. Si quid errorum in libris tuis hisce ad Cardanum, cum erunt editi, reperies, crede, quod scio, credes, e typis, vbi operarii mercede dant operam, nihil vnquã prodiisse emendatum absolute: sed errata tamen eius esse generis, quæ lector quiuis inter legendum facile emendare queat, & quæ alioqui nullam inde notam suo inurant auctori. Certe qui in officina Vascofani libris præest imprimendis, homo est doctissimus, atque diligentissimus, & qui, cum in locum incidit obscurum, non grauatur me adire atq. consulere, qui manum tuam, & literam, hominis valde minutim lineas ducentis, diutina iam consuetudine, aut amore voluntateq. adeo mihi feci familiarem, vti nihil obiiciatur lectu difficile. Auratus, qui tuas literas vidit, quæ tam affabre pestilentiam illam describebant, quam Thucydides suam illã, aut Boccatus vestras, Auratus, inquam, tui cupidissimus, admiratorque tuorum operum integerrimus epigramma Græcum

Q 3

com-

composuit, quod initio Cardani tui in commendationem libri, tuarumque laudum præconium poneretur. Tum & Imbertus tuus, nuncque beneficio tuo, totus noster, suum itidem in eandem rationem Græcum carmen scripsit. Vtrumque Epigramma me auctore ponetur in libro tuo. Nam tametsi præconio non indiges, tamen talium amicorum, qui ab omni laude felices existunt, amplectenda est voluntas atque egregius animus. Deinde ut id fieret, valde rogaverunt. Nam nihil præter voluntatem aut consilium meum in libro tuo adpingi sinerit librarius. Id autem fecerunt, alter, ut benevolentiam erga te suam, tuorumque operum admirationem, toti mundo testificaretur: alter porro, ut veterem suam tui observantiam, atque amorem magis ac magis patefaceret & confirmaret. Deinde si bene te novi, quæ tua est ingenii suavitas, si hic præsens fores, id ipsum esses eis libentissime daturus. A me autem nihil tale expectas. nam in hoc scribendi genere Musis amico, quod dudum intermisi, nihil aut parum valeo, quodque ea in re conarer, tuis laudibus magis officeret, quam eas quiret illustrare. Neque tamen putabis, ut certe non putabis, me eo minus laudum

dum tuarum præconem esse, verumque ac
 solidum, quod possum, buccinatorem. Si
 quidem eam in rationem tibi opus est
 aliqua in mundo aliena buccina, qui tantis
 tuis scriptis diuinis, quæ tibi ne mortuo
 quidem eripientur vnquam, te toti orbi
 illustrissimum effecisti. Sed hac de re iam
 satis. Imbertum admonui, vt, si quid ad
 te vellet, scriberet, scripturum puto. si mit-
 tit, quod mittet, in fasciculum tuum conii-
 ciam. De Poetice tua scribe, quid habeas
 consilii, & si hic hanc vis excudi, mitte il-
 lico. curabitur hoc a me negotium tuum,
 vti cætera sunt curata, & nisi remissem,
 quod nunc non pœnitet me, quum video
 tibi hac in re satis factum, nisi tamen remi-
 ssem, iam sub prælo esset. De eo ne du-
 bita. Quum hæc scribo, febricula leui ten-
 tor, cuius iam binas perpeffus sum accessio-
 nes, sed non admodum acres. itaque puto
 me saluum. nam bene mane, nempe sub
 auroram, potionem quum haussissem, &
χολὴν ἀνεγόν, eamque magnam, magna
 vicieci, & grauedinem pene omnem re-
 moui, quam vel febris inuexerat, vel illa fe-
 brem. Vale, mi Scalane, sic enim te vocat
 Auratus suo in Græco epigrammate, vale
 inquam amicorum suauissime,

248 IULII CÆSAR. SCAL.

*Cuius amor dulcis tantum mihi crescit in horas,
Quam magnus cumulus Libycæ numeratur arena.
Vt nouitium poetam cognoscas, atque adeo*
μυσοῦ ἀπαγοῦ. Parisiis. Pridie idus Mar-
tias. 1557.

In nouissimis literis tuis, quarum hic mentionem facio, in eandem fere rationem conscriptis, hucque allatis ad me beneficio Brassaci nostri, in priore quidem ita adscriptum erat, *Ex villula. Prid. Cal. Febr.* in posteriore vero, quæ de altera loquebatur, ita: *Agenni. Prid. id. Febr.* quod scribo, ut quas ad me miseris, quasque receperim, nosse queas. Iterum Vale.

IANO MAVMONTIO.

LVTETIAM. LXXVII.

ETSI in eo eram, potius ut animam agerem, quam ut quicquam meditari possem: tamen acceptis hodie literis tuis atque recitatis, tantum virium resumpsi ex affectu inexpectato, quantum satis esset ad hæc dictanda: ut antequam extremum effunderem spiritum, supremum hanc vocem meorum erga te officiorum testem relinquerem posteritati. Quo in discessu nihil omnino mihi graue est, præterquam
quod